

Sygn. akt IV P 415/14 Pm

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział IV Pracy, w składzie:

Przewodniczący	SSR Aleksandra Czupryna
Protokolant	Barbara Cebula

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2015 roku w Tarnowskich Górach

sprawy z powództwa: T. B., K. M.

wspólników spółki cywilnej (...) w R.

przeciwko: S. C.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego **S. C.** na rzecz powodów T. B. i K. M. (wierzycieli solidarnych), kwotę **12.870,60 zł** (dwanaście tysięcy osiemset siedemdziesiąt złotych 60/100), tytułem zwrotu kosztów uiszczzonego mandatu;
- zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę **2.444 zł** (dwa tysiące czterysta czterdzieści cztery złote), tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt: IV P 415/14

UZASADNIENIE

Powodowie K. M. i T. B., wnieśli w dniu 2.06.2014r. pozew przeciwko pozwanemu S. C.. Po ostatecznym sprecyzowaniu żądania, powodowie domagali się zasądzenia od pozwanego, solidarnie na rzecz powodów kwoty 12 870,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26.07.2013r. do dnia zapłaty tytułem nienależnego świadczenia, ewentualnie zasądzenia tej samej kwoty ale z tytułu naprawienia szkody wyrządzonej powodowi poprzez niedopilnowanie właściwego rozmieszczenia ładunku w naczepie podczas załadunku oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że pozwany był pracownikiem powodów prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej z siedzibą w R.. Pozwany pracował jako kierowca i w dniu 30.05.2013r. podczas transportu towarów na terenie Belgii został zatrzymany przez policję do kontroli. Kontrola ta wykazała, że pojazd poruszał się po drodze publicznej z przeciążoną o 2 662 kg osią, przez co niszczył nawierzchnię drogi. W rezultacie, pozwany został ukarany mandatem w wysokości 3 000 euro, co w przeliczeniu na złotówki daje kwotę dochodzoną pozwem przez powodów. Z uwagi na fakt, że pozwany nie posiadał przy sobie tak dużej kwoty, do Belgii wysłano innego pracownika powodów, który uregulował zobowiązanie za pozwanego. Zdaniem powodów, pozwany kierowca zobowiązany był do czuwania nad prawidłowym rozmieszczeniem ładunku. W szoferce ciągnika siodłowego pozwany mógł na wyświetlaczu zobaczyć aktualny stan obciążenia osi zestawu ciągnikowego, więc odpowiedzialność za przeciążenie jest tylko i wyłącznie po jego stronie. Zdaniem powodów pozwany lekceważąc wskazania czujników wyjechał z miejsca

załadunku. W związku z powyższym, powodowie domagają się zwrotu sumy wyłożonej za pozwanego w celu pokrycia mandatu.

Pozwany S. C. w sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie na jego rzecz od powodów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany przyznał, że był pracownikiem powodów i że pracował jako kierowca. Pozwany przyznał też, że na wyraźne polecenie powodów wykonywał transport na terenie Belgii, gdzie został zatrzymany do kontroli i następnie ukarany mandatem 3 000 euro. Zdaniem pozwanego, skoro powodowie zapłacili mandat, to tym samym przyznali oni, że to nie pracownik odpowiada za zaistniałe zdarzenie. Pozwany twierdzi, że za czynności załadunkowe odpowiada nadawca, na którym ciążył obowiązek dokonania prawidłowego załadunku. Ponadto, zdaniem pozwanego, powstała szkoda nie stanowi normalnego następstwa działania z którego wynikała, a pracodawca powinien domagać się naprawienia szkody od nadawcy. Z ostrożności procesowej, pozwany twierdzi też, że odszkodowanie nie powinno przekraczać wysokości trzykrotności jego wynagrodzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany S. C. zatrudniony był u powodów K. M. i T. B., prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą (...) S.C. z siedzibą w R., na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od 1.04.2013r. – 30.06.2013r., na stanowisku kierowcy powyżej 3,5 tony – mechanika, w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem zasadniczym 1 600 zł brutto. Umowa uległa rozwiązaniu za porozumieniem stron z dniem 7.06.2013r.

(dowód: umowa o pracę k.10, pismo pozwanego k.12, świadectwo pracy k.13)

Sąd ustalił, że powód w dniu 30.05.2013r. podczas wykonywania transportu towarów w Belgii został zatrzymany do kontroli przez policję. W wyniku przeprowadzonej kontroli powód został ukarany mandatem karnym w wysokości 3 000 euro, z uwagi na przeciążenie jednej z osi tira o ponad 2,5 tony, co powodowało niszczenie nawierzchni drogi. Ponadto, został zatrzymany również ładunek (18 (...) kartofli, każdy o wadze ponad 1000 kg.) zapakowany na ciężarówkę. Z uwagi na fakt, że pozwany nie posiadał przy sobie środków na pokrycie wymierzonego mandatu, powód wysłał do Belgii drugiego kierowcę z pieniędzmi, który uiścił mandat za pozwanego.

(okoliczność bezsporna)

Sąd ustalił, że samochód, którym kierował pozwany był wyposażony w komputer pokładowy, który wskazywał obciążenie każdej z osi. Ponadto, pozwany w żaden sposób nie kontrolował sposobu dokonywania załadunku jego zestawu ciągnikowego w porcie w A.. Z ustaleń Sądu wynika, że powód miał załadowany cały ładunek w przedniej części naczepy, z tyłu natomiast znajdowało się sporo wolnej przestrzeni, co spowodowało przekroczenie dopuszczalnego nacisku na tylnej osi samego ciągnika. Pozwany po załadowaniu towaru nie odczuwał potrzeby, by skontrolować stan samochodu po załadunku. Pozwany nie dokonał też stosownego zapisu na CMR (liście przewozowym), w którym fakt niedoładania przez kierowcę załadunku powinien być odnotowany.

(dowód: formularz prokuratorski o nałożeniu kary k.15-16, zdjęcia k.17-20, 91-111, zeznania pozwanego k.130 i n. i świadka R. S. k.131)

Sąd ustalił, że załadunek towaru w porcie odbywa się w ten sposób, że podjeżdża się pod rampę magazynu portowego, melduje się, przekazuje kartkę na magazynie w środku, gdzie wózkowy specjalnym wózkiem widłowym załaduje towar. Cała operacja trwa około pół godziny. W porcie w A. nie było problemów z tym, by obserwować ładowanie towaru. Kierowca miał wpływ na sposób załadunku towaru na naczepę. Mało tego, kierowca miał obowiązek zadbać o prawidłowe załadowanie towaru. W porcie nie ważyło się samego tira, natomiast ważone były poszczególne (...). Doświadczeni kierowcy potrafili „w głowie” obliczyć ile waży załadunek i potrafili po samym nacisku opon zauważyć przeciążenie. Sąd ustalił też, że pan J. N. (inny pracownik firmy powodowej) mijał w Belgii pozwanego i gdy ten się

zatrzymał, to zwracał mu uwagę, na to, że ma przeładowaną oś ciągnącą. Pozwany jednak nie zdecydował się wrócić do portu by przeładować towar.

(dowód: zeznania świadka J. N. k.126v. i n., R. S. k.127v. i n., R. T. k.128v. i n., pozwanego K. M. k.129 i n.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych i przeprowadzonych dowodów z dokumentów i zeznań świadków oraz samych stron postępowania. Przedłożone przez strony dokumenty nie były kwestionowane, Sąd również nie znalazł podstaw by odmówić im przymiotu wiarygodności i dał im wiarę w całości. W zasadzie stan faktyczny sprawy nie był sporny pomiędzy stronami. Jedynie pozwany odmiennie zapatrywał się na kwestię tego, czy został prawidłowo przeszkolony przez pracodawcę co do obsługi komputera pokładowego, co do tego czy J. N. poinformował go przy rampie, że jego ciągnik jest przeładowany i tego, że pozwany nie wiedział, że jego samochód wyposażony jest w wyświetlacz nacisku na osie. W tym zakresie Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda, gdyż były one odosobnione i sprzeczne w tym zakresie z zeznaniami wszystkich świadków. Zeznania świadków były spójne, konkretne, wzajemnie korespondowały ze sobą, jak i zeznaniami powoda. Dla Sądu niewiarygodnym było to, by młoda osoba, posiadająca prawo jazdy kategorii C + E, kurs na przewóz rzeczy, nie była w stanie obsłużyć komputera pokładowego, który obsługuje się jednym guzikiem. Ponadto nawet bez przechodzenia specjalnych szkoleń, każdemu dorosłemu, zdroworoządkowemu człowiekowi wiadomym jest, że załadowanie tak ciężkich towarów jakie przewozi tir, wymaga odpowiedniego rozmieszczenia ich w naczepie tak, aby przewóz towaru nie zagrażał zdrowiu i bezpieczeństwu samego kierowcy jak i innych uczestników ruchu drogowego. Zdaniem Sądu pozwany wykazał się wyjątkową beztróską w podejściu do powierzonych mu obowiązków.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pkt 1 wyroku podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowił art. 405 kodeksu cywilnego. Zgodnie z jego treścią, kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Mandat został nałożony na kierowcę jako sprawcę wykroczenia, stąd nie powodował szkody w majątku właściciela firmy transportowej. Nie miał on (właściciel) żadnego prawnego obowiązku aby płacić go za pozwanego. Ponieważ spłacił jego dług osobisty, to przysługuje mu zwrot kosztów. Dlatego też powodowie mogli dochodzić od niego równowartości poniesionych wydatków, z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia. Za zrozumiałe Sąd uznał też zachowanie powodów, którzy pragnąc zminimalizować szkodę powstałą w wyniku zachowania pozwanego, a która mogła się znacznie powiększyć, gdyby przewożony towar (żywność nieprzetworzona) nie została dostarczona na czas, zapłacili za pozwanego mandat. (tak chociażby Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 maja 2011r. Sygn. akt: II PK 277/10.

W pkt 2 wyroku Sąd na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążył pozwanego, jako stronę przegrywającą proces kosztami postępowania, na które złożyły się opłata od pozwu (5% wartości przedmiotu sporu - 644 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego powodów reprezentowanych przez fachowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego ustalone na podstawie § 6 i 11.1 ust.2 w zw. z § 2 ust. 1,2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2002.163.1349 ze zm.)

.....

/SSR Aleksandra Czupryna/

ZARZĄDZENIE

1.Odnotować uzasadnienie

2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikowi powodów bez pouczenia
- pełnomocnikowi pozwanego bez pouczenia

K.. 14 dni lub z wpływem

T., dnia 30.05.2015r.

.....

/SSR Aleksandra Czupryna/